

Ἡ ἀρχή μου εἶναι, νὰ μὴ ἔχω κίμμιαν ἀρχήν.

ΔΙΑΡΚΕΣ

Ο ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΕΡΒΕΡΗΣ

εἶναι ὁ μόνος συντάχτης τοῦ ΠΑΛΗΑΝΘΡΩΠΟΥ καὶ σ' αὐτὸν πρέπει νὰ στέλνονται οὔλα τὰ γράμματα τῶν ἐπιστολῶν.

Γιὰ τὸ παρὸν ὁ ΠΑΛΗΑΝΘΡΩΠΟΣ βγαίνει τρεῖς φορὰς τὴν ἐβδομάς καὶ τυπύεται σὲ 8—9 χεῖλι ἀδες φύλλα γιὰ κάθε φύλλο. Ἡ συνδρομὴ του εἶναι γιὰ τὴν Ἑλλάδα δραχ. 10 τὸ χρόνο, καὶ γιὰ τὰ ἔξω τῆς Ἑλλάδος 12. Κάνοντας δὲν εἶναι δεχτὸς γιὰ συνδρομητῆς ἄνδρες. Ἐπίσης πρῶτα τὸν παρῶ. Ὅσα ἀποβλέπουν σὲ γυναῖκες, ὅσα εἶναι ἀτομικὰ καθὼς καὶ διατριβαῖς δὲν εἶναι δεχτὰς. Γιὰ κάθε γωσποίησι ληρώνεται ἡ ἀράδα πενήντα λεπτά, τὴ κάθε φορὰ.

Καὶ πάλι περὶ χρυσογαδάρων.

Καθὼς καὶ ἄλλοτε εἶπαμε, ὁ μόνος καθηγητῆς μας τῆς φιλοσοφίας κ. Κοτζιάς, μοῦ εἶπε :

— Δὲν θὰ περάσουν πολλὰ χρόνια καὶ ἡ Ἑλλάδα θὰ βρεθῆ στὴν αὐτὴ κατάστασι ποῦ βρίσκονται οἱ Ἄσκι τῆς Γαλλίας, Ἰσπανίας, Ἰταλίας, Γερμανίας καὶ Ρουσίας. Ἡ μηδενιστικαὶ ἰδέαις καὶ ἡ ἀθηρησεία, βόσκουν ἀπὸ κάτω ἀπὸ τὴ γῆ τῆς Ἑλλάδος, καὶ θὰ ξεσπάσουν σὰν τὸν Βεζούβιο, καὶ θὰ φέρουν τὴν ἀπροσδόκητη καταστροφὴ τῆς πολιτείας. »

Ἐνα ἀπὸ τὰ αἷτια αὐτὰ ποῦ θὰ φέρουν τὴν καταστροφὴ εἶναι καὶ κατὰ τὸ δικό μου μικρὸ κεφάλι — ὄχι τοῦ Κοτζιά, — ἡ πλουτοκρατία — ἡ κυριαρχία τῶν χρυσογαδάρων — ἡ πολιτέλεια, ἡ ἀυξανόμενῃ φτώχεια, ἔνεκα τῆς ὑπερτίμησις, τῶν τροφῶν, καὶ ἡ ἀχρεϊότης τῶν ἡθῶν.

Ἡμεῖς οἱ Ἕλληνας ἀπὸ τοὺς ἀρχιότατους χρόνους εἶχαμε στὸ μέγιστο βαθμὸ ἀναπτυγμένο τὸ πνεῦμα τῆς ἀνεξαρτησίας καὶ ἐλευθερίας, γι' αὐτὸ καὶ εἶμασθε διαιρεμένοι σὲ μικροῦσικα βασίλεια, ποῦ κάθε ἓνα συνίστατο καὶ ἀπὸ μιὰ πολιτεία.

Φαντασθῆτε πλέον ποῦ καὶ τὰ Μέγαρα ἦταν ἰδιαίτερο, βασιλείο, ἐνῶ δὲ τραγώμασθε ἀναμεταξύ μας σὰν σκυλιὰ καὶ πολεμούσαμε χρόνια τὸ ἓνα ψυροβασίλειο ἔναντιὸν τοῦ ἄλλου, μ' ὄλα ταῦτα σὲ καιρὸ κινδύνου συσσωματονόμασθε ὅλοι, ἀρίοντες τὰ μίση καὶ τοὺς ἐμφύλιους πολέμους καὶ ριχνόμασθε μόνο κοπανιάς, ἔναντιὸν τοῦ ξένου ἐχθροῦ καὶ ἀλλοθρήσκου σὰν ἀδέρφια, καὶ ἀφοῦ τοῦ σπάζαμε τὰ μούτρα, ἀρχίζαμε πάλι τῆς πρώταις γκρίνιας.

Ἀπὸ τὴν Ὀδυσσὸ, τὴ Κρημέα, καὶ οὔλα τὰ παράλια τῆς Μαύρης θάλασσης, ἀπὸ τὴ Μπόλι, καὶ ὄλη τὴ Μακεδονία, καὶ ὄλη τὴν Ἀσία καὶ τὰ νησιά τῆς Μεσογείου θάλασσης, οὔλη τὴν Ἀφρικὴν, τὴν Ἀβυσσινίαν, τὴν Αἴγυπτον, τὴν Περσίαν, τὸν Αὐγανιστὰν καὶ τὰς Ἰνδίας, ἀπὸ τὸν Πορθμὸ τοῦ Γιβραλτάρ, οὔλα τὰ παράλια τῆς Ἰσπανίας, Ἀγγλίας, Γαλλίας καὶ Ἰταλίας τὰ κατοικοῦσαν Ἕλληνας, καὶ τὰ εἶχαν ὑπὸ τὴν ἐξου-

σία τους, καὶ ἂν δὲν πέθαινε ἀπὸ τὸ πολὺ μεθύσι ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος, θὰ εἶχαμε κυριευμένη ὄλη τὴν Εὐρώπη.

Φαντασθῆτε πλέον, ποῦ μ' αὐτὴ τὴ Ρωμαϊκὴ αὐτοκρατορία ποῦ εἶχε κυριέψει ὄλο τὸν κόσμον, κατωρθώσαμε μεῖς μετὴ μᾶθησί μας καὶ ἐξυπνάδα νὰ τὴν ἐξελληνίσωμε καὶ στήσαμε τὴ Βυζαντινὴ αὐτοκρατορίαν στὴ Μπόλι, καὶ οἱ ρωμαῖοι αὐτοκράτορες ἐγίναν Ἕλληνας, καὶ ὅταν θέλησαν νὰ σηκώσουν κεφάλι οἱ Ρωμαῖοι τοὺς σπάζαμε τὰ μούτρα μέσα στὴ Ρώμη μετὸν στρατηγὸν μας Βελισσάριο.

Ρουμουνία, Σερβία, Βουλγαρία, ὄλα αὐτὰ τὰ σημερινὰ βασίλεια ἦταν ἐπὶ ἡμῶν.

Ἡ Ρουσία οὔλη ἀπὸ τοὺς παπᾶδες καὶ τοὺς πατριάρχιδες τῆς Πόλις, ἀπὸ μᾶς, ἐδιδάχθη τὸν Χριστιανισμό, καὶ θεωροῦσαν οἱ Ρούσοι ὡς τὰ προχτῆς, πρὸ ὀλίγων χρόνων, τὸν τὸ Πατριάρχην μας τῆς Πόλις, ὡς ἀνώτατον ἱεράρχην γι' αὐτὸ καὶ ὁ Πατριάρχης τῆς Πόλις ὀνομαζότανε καὶ ὀνομάζεται Οἰκουμηνικὸς Πατριάρχης.

Ὁ Σκεντέρμπεης ποῦ ἔσπασε τότες φορὰς τὰ μούτρα τοῦ Γκραν Σινιόρνιο τῆς Τουρκίας, τοῦ Σουλτάνου, ἐκαυχότανε πῶς ἦταν Ἕλληνας, ὡς καθὼς καὶ ἦταν.

Ὁ Ἀλῆ πασᾶς, ἐκαυχότανε πῶς ἦταν Ἕλληνας, ἀρβανίτης, ὡς καθὼς καὶ ἦταν, διότι οἱ ἀρβανίταις εἶναι οἱ πρώτοι γνήσιοι Ἕλληνας ποῦ κατοίκησαν στὴν Ἑλλάδα, καὶ οἱ καλλιέροισι στρατιώταις ποῦ τὸν ὑποστήριζαν ἔναντιὸν τοῦ Σουλτάνου, ἦταν οἱ Σουλιώταις καὶ ἀρβανίταις, ὁ Μάρκος Μπότσαρης, ὁ Ὀδυσσεὺς καὶ τόσοι ἄλλοι ὀπλαρχεῖοι ἦταν στὴν ὑπηρεσία του, καὶ μπορούμε νὰ ποῦμε πῶς ἂν ὁ Ἀλῆ πασᾶς δὲν ἐπικρατοῦσε ἔναντιὸν τοῦ Σουλτάνου μετὴ τὴν ἰδέαν νὰ γίνῃ βασίλειος τῆς Ἑλλάδος, ἡ ἐπανάστασί μας θὰ ἦταν κατατραπεμένη ἀμέσως, γιὰτὶ ὁ Σουλτάνος πολεμῶντας τὸν Ἀλῆ πασᾶν, μπόδιτε τὸ μεγαλύτερον μέρος τοῦ στρατοῦ τοῦ νὰ μᾶς ριχτῆ, ἔστω μετὸ νὰ πολιορκούσε τὸν Ἀλῆ, διὰ μίαν, πρὶν προφτάσωμε μεῖς νὰ συσσωμακτοθεῦμε.

Οἱ Ἰδραῖοι καὶ οἱ Σπετσῶτες τί ἄλλο εἶναι παρὰ ἀρβανί-

Σήμερον σὺ στέλνω τὸν Παλιάνθρωπο πολλὰς ὥρας ἀρ-
χίτερα πρὶν δημοσιευθῆναι γὰρ νὰ πάρῃς κάθ' ἑαυτὸς σὺ τί
γίνεται καὶ ἐνεργήσῃς, ἄς θέλῃς, ξάφνα πρὶν τὰ μάθουν κεί-
νοι ποὺ ἐνδιαφέρονται καὶ σὺ κλείσῃς τὰ μάτια.

Ἀφελία χρυσογαδουρικὴ.

Μανιάδες, χασίπιδες

καὶ λοιποὶ συντεχνίτες. Σὰς εἰδοποιῶ, ὅτι τὸν διευθυντὴ πλέον
τὸν ἐπίασαν καὶ δὲν τὸν ἀφίνουν τὰ ἀράπικα μπουφιά του.

Τὸ ἔβανε Ἀμέτ Μωαμέτ νὰ σὰς λυσασῆν. Ὡστε ἀνοίξετε
τὰ μάτια σας νὰ πουλάτε κρέας καὶ μανιαδικὰ καλὰ, γιὰ τὴν θὰ
σὰς πάρῃ ὅχι ὁ διάολος τὸν πατέρα ἀλλὰ ὁ ἀρχιμαγκούφης
στὴ κατώγα.

Δαιμονίστηκε, τί νὰ τὸν κάνομε, κάθε ἄνθρωπος ἔχει τὴν
μανία του, καὶ τοῦ Κοσονάκου ἡ μανία, ἡ μονομανία εἶναι
ἡ καθαρὴ, δὲν τὸν βλέπετε κάθε μέρα καὶ παστρικό κο-
λάρο φορεῖ, καταφανίστηκε ὁ ἄνθρωπος στὰ πλυστικά, καὶ
ὅλα αὐτὰ ἐννοεῖ νὰ τὰ πληρώσετε σεῖς. Καὶ μήπως ἦνε μικρὸ
τὸ ἔξοδο; Μιὰ πεντάρα τὴν ἡμέρα, χωρὶς τὰ μανιτικὰ του ποὺ
λαιρώνει στὰ σάπια ζαρταβαρτικὰ σας, βρώμη κρέατα, τὰ
παπούτσια ποὺ λαιρώνει κατεβαίνοντας στὰς βρωμερὰς ἀποθή-
κας μερικῶν μπακαλιδῶν καὶ τὰ λοιπὰ καὶ τὰ λοιπὰ.

Καὶ σεῖς κύριοι κουρεῖς τῶν μπαρμπερίδων νὰ πάψετε κη-
θολοκληρία νὰ ρίχνετε τῆς σαπουνάδες στοὺς δρόμους, γιὰ τὴν
πάλι ἄκουσα πὼς μπαρκαρίσε μερικὸς ἀπὸ σας, μέσα.

Τέλος πάντων ἐγὼ κάνω τὸ καθήκον μου νὰ σὰς εἰδοποιήσω
γιὰ τὴν μανία τοῦ διευθυντῆ καὶ σεῖς πλέον κάνετε ὅ,τι σὰς
φωτίσῃ ὁ διάολος, γιὰ τὴν αὐτὸς φαίνεται νὰ σὰς φωτίσῃ ὡς
τόρξ καὶ δὲν θέλετε νὰ βάνετε γνῶσι. Βάλτε τὴν λοιπὸν,
πρὶν σὰς τὴν βάνῃ ὁ διευθυντὴς μετὰ τὴν κατώγα του.

Ἄρ φεύγαρ οἱ χρυσογάδοι ἔτσι θὰ τοὺς καταβοδῶμε.

Ὁ κύριος Θόδωρος

Χαϊδούπουλος εἶχε τρία φράγκα καὶ αὐτὰ ἀπὸ χαρτιά ἀπ' αὐτὰ
ποὺ βγάζει καὶ δίνει ἡ ἐταιρία τοῦ Ἴσθμου γιὰ νόμισμα, πᾶει
λοιπὸν στὸ Καλαμάκι νὰ βγάῃ ἓνα εἰσιτήριο ἀπὸ τὸν πρά-
χτορα τοῦ Γουδιῦ, καὶ τοῦ λείει πολὺ δίκαια, ὅτι τέτεια στου-
πόχαρτα δὲν περνοῦν, δανειζεται ἓνα κοσπεντάρικο τῆς τρά-
πεζας καὶ πᾶει νὰ βγάῃ τὸ εἰσιτήριο, καὶ τοῦ λείει ὁ πρά-
χτορας, ὅτι κι' αὐτὸ δὲν περνᾷ, γιὰ τὴν δὲν τὸ ἀναγνωρίζει γιὰ
νόμισμα, ὥστε ἀπάνω στὴ φιλονεικία φεύγει τὸ βαπόρι καὶ τὸν
ἀφίνει ὄξω, ἔστω δὲ μετὰ τὸ νὰ ἀναγκάστηκε ὁ ἄνθρωπος νὰ
κάτῃ ἐκεῖ τρεῖς μέρας ἔφαγε τὰ λιανὰ καὶ μὴ ρωτᾷτε πὼς
ἦθε.

Ὅλα αὐτὰ θὰ πῆτε ἴσως ὅτι εἶναι ἀνάξια λόγου. Καθόλου,
ἀπεναντίας εἶναι πολὺ σπουδαία, γιὰ τὴν αὐτὴ τὴ δουλεὰ μπο-
ρεῖ νὰ τὴ πάθωμε ὅλοι μας. Καὶ τί τὸ συμπέρασμα λοιπὸν;
Ἄπλουστατό. Πρῶτο νὰ ἀπαγορευτοῦν τὰ παλιόχαρτα τῆς
ἐταιρίας τοῦ Ἴσθμου ἀπὸ τὸ νὰ κυκλοφοροῦν γιὰ νόμισμα, καὶ
δεύτερο ὁ κύριος Γουδιῆς νὰ φροντίσῃ νὰ συμμαζέψῃ τὴ γλῶσσα
καὶ τὴν ἐξυπνάδα τοῦ πράκτορά του, γιὰ τὴν θὰ μαλώσωμε,
καὶ ὕστερα δὲν θὰ τοῦ στέλνω πλέον τουμπέκι μετὰ τοὺς τουρ-
βάδες γιὰ νὰ γεμίξῃ τοὺς ναργιλέδες του.

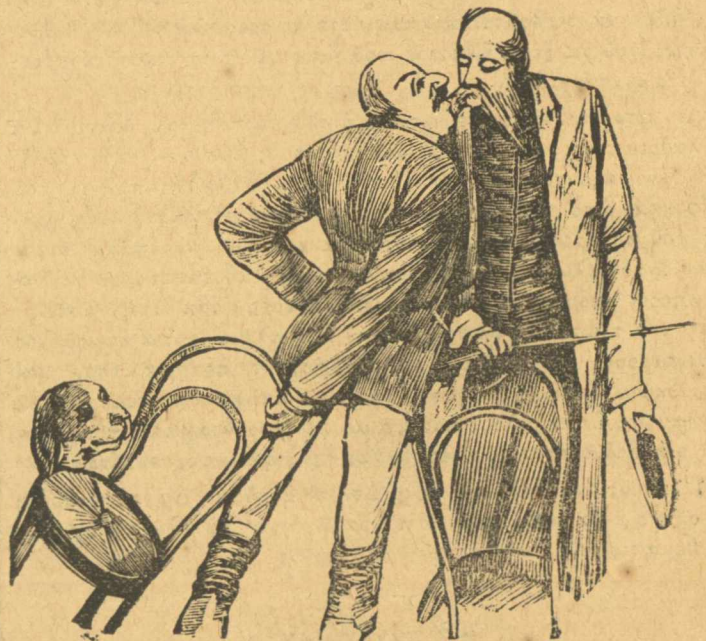
Ἡ φίλια φίλια καὶ τὸ νιτερέσο νιτερέσο καὶ ἄς ἦναι καὶ ἡ
ἀλήθεια πικρὴ.

Ἰκεῖνος

ποὺ μοῦγραφε προχτὲς ἀπὸ τὰ Μέθυνα, ὅτι πολλοὶ κύριοι ποὺ
εἶναι κεῖ πηγαίνου καὶ ἐνοχλοῦν τῆς γυναῖκες στὰ γυναι-
κεῖα μπάνια, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἀνέφερα καὶ ἓνα ἀνθυπο-
λοχαγὸν Μιλιώτην, φαίνεται, ὅτι, ὅταν ἔγραφε τὸ γράμμα
του θὰ ἐβλεπε ὄνειρο, διότι ὁ ἐδῶ ἀνθυπολοχαγὸς τοῦ πυρο-
βολικοῦ κ. Μιλιώτης, ἂν ἤθελε νὰ ἐννοήσῃ ἢ νὰ πειράξῃ αὐ-
τὸν, δὲν τὸ κούνησε ἀπὸ τὴν Ἀθήνα, καὶ οὔτε Μέθυνα ξέσσει,
οὔτε τὰδε ποτὲς ἴντα λοῆς εἶναι, ἔστω μετὰ τὸ νὰ μὴ ἔλαβε
ἀνάγκη ποτὲ ὄχι ἀπὸ μπάνια, ἀλλ' οὔτε ἀπὸ τίποτα.

Γι' αὐτὸ ὅσοι ἄλλη φορὰ θέλετε νὰ γράφετε στὸν Παλι-
άνθρωπο ἀπὸ τὰς ἐπαρχίας, πρέπει νὰ ἐξηγήσῃτε καλὰ, καὶ νὰ
μὴ γράφετε ἄλλ' ἀντ' ἄλλων, γιὰ τὴν ἐγὼ δὲν εἶμαι μετὰ Χρι-
στοῦ προφήτης νὰ ξέρω τί γίνεται καὶ σοῦλη τὴν Ἑλλάδα, καὶ
νὰ μὴ με φέρνετε καὶ μένα σὲ ἀμηχανία νὰ κάνω ἐπιξηγή-
σεις ὅτι, ὄχι τοῦτο ἀλλὰ ἐκεῖνο ἐννοοῖσατε.

Ἐννοια σου, κ. Μιλιώτη, καὶ ἡ διαγωγή σου εἶναι γνω-
στὴ καὶ στὴ κοινωνία καὶ στὸ στρατό. Τὰ ξερὰ σῦκα δὲν
κολλοῦν στὸ τοῖχο, καὶ λυπούμαστε γιὰ τὴν κακὴ παραξήγησι.

Δηλιγιάννης. Σ' ἔφαγα, ὅταν ἔβρη ἡ βουλή.
Τρικούπης. Σοῦ σπάσω τὸ κεφάλι.